הדוד משה מסדר את העולם

סיפור בהמשכים לילדים מפגרים

את הדוד משה מכיר כל ילד. אבל לדוד משה לא היתה אף פעם פרה. ובגלל זה הוא החליט שהוא יסדר את העולם.

ובאמת מאז הדוד משה מג'עג'ע את העולם, דופק את העולם, מקרקס את העולם, מתחמן את העולם, דופק את העולם, מקרקש את העולם.

הדוד משה מסדר את העולם.

למשל:

פעם, כשהדוד משה היה עוד קטן, הוא הלך להיפגש עם הדוד עבדאללה, שהיה צ'ילבא שלו.

„מה שלומך, צ'ילבא", אמר הדוד משה.

„השבח לאל, צ'ילבא מתחנפת", ענה הדוד עבדאללה.

„עזוב שטויות", אמר הדוד משה, „בוא נסדר את העולם".

„בעזרת האל", הסכים הדוד עבדאללה בחיוך.

אז מה שיהיה", הסביר הדוד משה, „זה שאנחנו נעשה שולם, ויותר לא נהיה ברוגז. ובשיל זה אנחנו נתחלק בערבי ארץ-ישראל, כמו בג'ולות. ואתה תקבל חצי ואני חצי. מה אתה אומר, הולך?"

„הולך", תקע הדוד עבדאללה כף לשלום, והדוד משה הלך לדרכו.

וכך שוב סידר הדוד משה את העולם.

או למשל:

יום אחד נסע הדוד משה לצורפת ותכף הלך אל המלך.

„שלום אדוני המלך", אמר הדוד משה.

„שלום בני היקרים", ענה המלך, „איפה הייתם ומה עשיתם?"

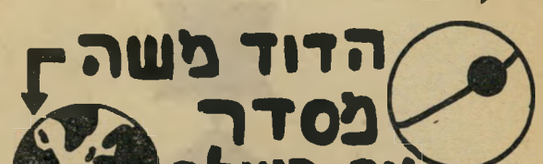

עזוב שטויות", אמר הדוד משה, „בוא נסדר את העולם".

„במלחמה כמו במלחמה", ענה המלך כמו מלך.

„אז מה שיהיה", הסביר הדוד משה, „זה שאני ואתה נעשה ביחד מלחמה, אבל לחוד, שאף אחד לא יידע שאתה ואני ביחד, וככה ביחד גם אתה תרוויח לחוד וגם אני לחוד ירוויח, וכל העולם יידפק, כי אנחנו לא נגיד שאנחנו ביחד, אבל אנחנו נהיה ביחד ובגלל זה ננצח, והעולם לא יידע, כי הם יחשבו ש-אנחנו לחוד, הא".

„טרה ז'ולי", שמח מאד המלך.

„ותביא איתך גם את מלך אנגליה", אמר הדוד משה, „שגם הוא יהיה לחוד. זה יותר טוב שהרבה מלכים לחוד עושים מלחמה ביחד".

„טרה טרה ז'ולי", שמח מאד מאד המלך, וכמו שאמר הדוד משה כך בדיוק נהיה.

שוב סידר הדוד משה את העולם.

או למשל:

ביום קיץ חם בא הדוד משה לבקר את סבתא גולדה.

„אהלן ספתא", אמר הדוד משה.

„שלום משהל'ה", אמרה סבתא גולדה, „אתה רוצה בן-בון?"

אבל מה — הם לא רוצים שלום, ולעזמת זאת הם גם לא יכולים לחצות את התעלה חה-חה-חה".

„חה-חה-חה", צחקה גם סבתא גולדה.

„וככה לא יהיה מלחמה, אבל גם לא יהיה שלום, ואז נוכל לעשות עוד התנחלויות ועוד עיר ועוד נמל ועוד דונם ועוד עז, וככה נדפוק את העולם. איך זה?"

„אתה ממש גאון קטן", אמרה סבתא גולדה לדוד משה, „אתה מסדר את כל העולם".

או למשל:

ערב אחד בא פרעה מלך מצרים לדבר עם מנחם רבנו.

„מה לעשות?", שאל מנחם רבנו.

„יש עיצה", אמר הרב הראשי, „טגן ביצה".

„עזבו שטויות", התערב הדוד משה, „בואו נסדר את העולם".

„מה לעשות?", שאל מנחם רבנו.

„אז מה שיהיה", הסביר הדוד משה, „יהיה בסדר, סמוך עלי. אנחנו נכין הצעת שלום כוללת, מסודרת וסופית".

„לא", לא הסכים מנחם רבנו.

„בהחלט לא", הסכים הדוד משה, „זה רק תרגיל. אנחנו נכין כזאתי הצעה שמצידנו זה ייראה מה שנקרא „ויתורים מכאיבים", והעולם יגיד כמה שאנחנו בסדר, אבל בעצם לא נוותר על שום דבר כי זה הכל..."

„מילים, מילים, מילים", אמר מנחם רבנו.

„בדיוק", אמר הדוד משה, „זה הכל כאילו. אבל מה — התצעה תהיה גם כזאתי שאפילו פרעה ואפילו המלך הגמד ואפילו סינדרלה לא יוכלו לקבל אותה בשום מקרה. ואז מה שיקרה זה שאנחנו ניתן הצעה מספיק מוותרת ככה שאי-אפשר לסרב לה, ומספיק קשוחה שאי-אפשר יהיה לקבל אותה, וככה הכל יסתדר. הכל יישאר כמו שהיה ואין בכלל מה לדאוג. סמוך עלי, אני רגיל לסדר את העולם".

וככה זה באמת יהיה. שוב. כרגיל.

שלום זה נגד הציונות

מי שרוצה שלום הוא אנטי-ציוני

מי שרוצה מלחמה הוא ציוני

ציונות היא מלחמה